

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2021-9 van:

A.
wonende te D,
verder te noemen: klagster,

tegen:

B.
kantoorhoudende te E,
C.
kantoorhoudende te F,
verder te noemen: gezamenlijk, de mediators en ieder afzonderlijk, mediator B en mediator C.

1. De procedure

Met een e-mail van 10 mei 2021 (met bijlagen) heeft klagster bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediators. De klachtomschrijving betreft de klacht die klagster eerder bij brief van 2 december 2020 bij de klachtencommissie van de Mediators Federatie Nederland had ingediend. In die brief staat dat klagster de klacht mede namens G, H en J indient.

De mediators hebben bij brief van 8 juni 2021 een verweerschrift ingediend (met bijlagen).

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2021 te Den Haag. Hierbij waren klagster en de mediators aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediators hebben vijf vertegenwoordigers van de Ondernemingsraad (verder: de OR) van de Stichting X, hierna X enerzijds en de bestuurder en bestuurssecretaris van deze stichting anderzijds bijgestaan in een conflict. Klagster was de voorzitter van de OR.
- b. Bij e-mail van 23 september 2019 schrijft klagster aan de mediators:

"Ik heb voorafgaand aan de mediation bij jullie aangegeven dat ik op zoek ben naar een goede manier waarop ik, zonder de organisatie te beschadigen, eerherstel krijg. Dit traject loopt parallel aan de mediation.

[...]

Kunnen jullie me zeggen hoe mijn mededeling voorafgaand aan de mediation over het te verkrijgen eerherstel/aangifte zich verhoudt tot het proces waarin we nu zitten."

- c. De mediation is aangevangen op 24 september 2019 en op die datum is ook de mediationovereenkomst getekend.
- d. In een e-mail van 26 september 2019 doet mediator B verslag van de eerste mediationbijeenkomst. Daarin staat onder meer:

“Ten aanzien van de geheimhouding van derden hebben jullie afgesproken dat met overige OR-leden van gedachten mag worden gewisseld over de mediation nadat zij een door ons ontvangen geheimhoudingsverklaring hebben ondertekend. Zodra wij deze ontvangen zullen wij ook dit verslag naar hen sturen. Wij houden jullie daarvan op de hoogte.

[...]

[A] gaf aan dat zij overweegt aangifte te doen van laster en smaad wegens de gebeurtenissen met de Raad van Toezicht en het bestuur. [K (bestuurssecretaris, red.)] gaf daarop aan dat hij zich door deze opmerking niet veilig voelt in de mediation. Dit heeft ertoe geleid dat een apart gesprek is gevoerd met de aanwezige OR-leden, daarna met alleen het bestuur en daarna tussen [A] en [L (bestuurder, red.)], alle gesprekken in aanwezigheid van de mediators. [A] heeft in het gesprek met [L] besloten af te zien van aangifte en haar besluit ook gedeeld met de overige aanwezigen toen wij weer allen samenzaten. Daarop hebben [K] en [L] bevestigd dat daarmee hun zorg voor nu is weggenomen en de mediation van start kan gaan.

De volgende bijeenkomst vindt plaats op 29 oktober 2019 om 13.00 – 16.00 uur. Daarvoor zal nog een apart gesprek plaatsvinden met – zoals het er nu naar uitziet – [A], [M], [L] en [K]. Daarover wordt apart gemaild en agenda's gecheckt.”

- a. In een e-mail van eveneens 26 september 2019 schrijven de mediators aan klaagster: *“Dinsdag spraken we ook door naar aanleiding van de inhoud van je e-mail van 23 september jl. aan ons, ook in kleiner verband. We/jullie spraken af dat we dit onderwerp zullen meenemen in de mediation (in het kleine verband) en overigens on hold zullen zetten. Jij hebt daarbij toegezegd geen aangifte te zullen doen. Wij gaan er dan ook vanuit dat verdere uitwisseling van gedachten per mail of anderszins met ons daarmee nu niet meer nodig is.”*
- b. Bij e-mail van diezelfde datum hebben mediators de OR-leden die niet als vertegenwoordigers van de OR deelnamen aan de mediation een geheimhoudingsverklaring ter ondertekening toegezonden.
- c. Op 28 oktober 2019 heeft ‘in kleiner verband’ een gesprek plaatsgevonden van de mediators met klaagster, een ander OR-lid, de bestuurder en de bestuurssecretaris. Bij e-mail van 29 oktober 2019 hebben de mediators voorgesteld dit gesprek voort te zetten in dezelfde samenstelling en de mediationbijeenkomst met alle deelnemers te verzetten. Op 29 oktober 2019 is het gesprek in kleiner verband voortgezet.
- d. Op 31 oktober 2019 hebben mediators een ‘kort verslag (d.w.z. een subjectieve weergave van hoofdlijnen)’ naar de deelnemers van de bijeenkomsten van 28 en 29 oktober 2019 gestuurd.
- e. Op 31 oktober 2019 hebben mediators alle deelnemers aan de mediation bericht: *“Maandag en dinsdag hebben mediationbijeenkomsten plaatsgevonden tussen [A], [M], [K] en [L]. Wij geven de OR-delegatie daarvan graag een mondelinge terugkoppeling tijdens de volgende mediationbijeenkomst, die gepland staat op maandag 11 november 2019 13.00 uur – 16.00 uur.”*
- f. Op het op 31 oktober 2019 door mediators toegezonden verslag heeft klaagster bij e-mailbericht van 31 oktober 2019 en verzonden op 22:41, gereageerd. Daarbij heeft zij onder meer aangegeven: *“Er zijn tijdens de bijeenkomsten van 28 en 29 oktober zaken over de OR gezegd die feitelijk niet juist zijn. Op de momenten dat ik dit wilde toelichten werd er aandacht gevraagd voor de beleving, waarbij voornamelijk wordt stilgestaan bij de beleving van [L] en [K]. Deze waarneming komt overeen met het verslag. [L] en [K] zijn geregeld het onderwerp, in grammaticale zin, en ik het lijdend voorwerp. “[L] en [K] voelen..., [L] en [K] concluderen..., [L] en [K] missen..., [L] en [K] achten...” enz.*
[...]
Naar mijn rol als voorzitter is vooral vanuit [L] en [K] gekeken. Zij hebben daarbij een beeld geschetst dat geen recht doet aan de werkelijkheid. Op basis daarvan staan bovengenoemde onderwerpen nu in dit verslag. Wat hebben zij aangegeven:
 - Dat OR-leden een papier krijgen waarop staat wat zij mogen zeggen;

- Indien ze daarvan afwijken kunnen ze van mij, voorzitter OR, een onaangename blik verwachten of ga ik zitten...;
- Er zou een dictatoriaalheersen binnen de OR;

Dit terwijl er documenten zijn (in relatie tot de rechtszaak), waarin oude en de nieuwe OR-leden aangeven dat ik handel conform de ruimte die zij mij toevertrouwen en dat ik dit vertrouwen nog nooit heb geschonden. Daarnaast heeft [M] keer op keer aangegeven dat ze niet begrijpt waar dit beeld t.a.v. mij vandaan komt. Dit lees ik nergens terug.

Jullie vroegen je op een moment af of het wel opgelost kon worden. Met deze vraag zijn we uit elkaar gegaan en hebben [L], [K], [M] en ik met elkaar gesproken.

Op de flipover stond het woord: 'Hoe?'

Ik heb toen gekeken naar wat er is gezegd en vanuit die behoefte nagedacht in hoeverre ik hieraan kon bijdragen. Ik heb aangegeven dat ik persoonlijk bereid ben om, na de zitting van 20 november a.s., weer informeel met elkaar het overleg aan te gaan om te komen tot een goede samenwerking. (Daarnaast heeft de OR steeds aangegeven, dat indien er advies- of instemming plichtige zaken zijn, er wat de OR betreft een overleg gepland kan worden).

De reactie van [K] zag ik niet aankomen. Ik vroeg me ook af hoe deze paste binnen deze mediation om weer te komen tot een goede samenwerking:

[K] gaf aan dat wat hem betreft de mediation geen doorgang kon krijgen als ik niet het voorzitterschap zou neerleggen. Ik kon wat hem betreft nog wel OR-lid blijven maar geen voorzitter meer. Een opmerkelijk standpunt, dat volledig voorbij gaat aan de wettelijke procedures t.a.v. de medezeggenschap. Met deze opmerking bracht [K] het gesprek weer terug naar mij als voorzitter /individu?

Ik had verwacht dat jullie als mediators hierop zouden ingrijpen.

Vervolgens heb ik persoonlijk gereageerd en aangegeven dat ik verbaasd was over deze reactie. Ik had de "Hoe-vraag" zo begrepen dat ieder naar zijn eigen rol in deze situatie zou kijken, maar dit moment werd opnieuw aangegrepen om alleen de rol van de voorzitter ter discussie te stellen.

Dit heb ik ook aangegeven. Ik heb hen gevraagd welke bijdrage zij wilden leveren. Ik kan me niet herinneren dat ik daar iets op terug gekregen heb.

Ik heb aangegeven dat ik het voorzitterschap niet ga neerleggen. Ik ben gekozen OR-lid en gekozen voorzitter.

In het daarop volgende gesprek heb ik bij jullie aangegeven dat het volgens mij nog 1,5 jaar duurt voor er weer verkiezingen zijn en dat ik me niet meer zal kandideren. Deze opmerking hebben jullie aangegrepen en vervolgens gezegd dat dit misschien helpt indien we dit in het vooruitzicht kunnen stellen. Aanvullend werd de opmerking, bij wijze van een grap(?) gemaakt, 'dat ook gezegd kan worden dat [L] weg moet, maar dat gaat niet gebeuren.'

Dus... ben ik daarmee de kop van jut geworden?

Ik vind/vond het vervelend dat hierop werd aangedrongen. Ik heb redenen aangedragen waarom ik dit ongepast vond, die ik op dit moment niet paraat heb.

Waar ik last van heb is dat jullie dit voorstel serieus hebben opgepakt. Waarom komt dit binnen de mediation gericht op samenwerking ter sprake en niet vooraf?

- g. In een e-mail van 31 oktober 2019 en verzonden op 22.42 uur, schrijven mediators onder meer aan klagster:

"Hierbij bevestigen wij dat:

1. de Stichting X [...]

en

2. [A] [...]

de afspraak hebben gemaakt dat [A] bij nieuwe verkiezingen voor de OR, althans na het einde van de huidige zittingsperiode van de OR in maart 2021 zich niet meer verkiesbaar zal stellen als lid van de OR van Stichting X.

Deze afspraak is gemaakt op 29 oktober 2021 tijdens de mediationbijeenkomst [...].

Afgesproken is dat deze afspraak niet valt onder de vertrouwelijkheid van de mediation en derhalve dat partijen over deze afspraak met derden mogen communiceren.

Graag ontvangen wij van [L] en [A] een email retour waarmee zij bevestigen dat de afspraak zo correct is weergegeven"

- h. In reactie op deze e-mail schrijft klagster op 1 november 2019:

"Ik ben verbaasd over de e-mail die ik gisteren om 22.42 uur heb ontvangen. Zeker naar aanleiding van de e-mail die ik jullie voorafgaand aan deze mail heb gestuurd waarin ik aangeef hoe ik de mediation tot nu toe ervaar en hoe ik me onder druk gezet voel.

Ik ga dan ook niet tekenen. Ik wil vanuit eigen overwegingen een besluit nemen over het al dan niet verkiesbaar stellen voor de OR en niet, zoals ik heb ervaren, van buitenaf via een document krijg opgelegd.

Ik heb onder druk van de voorwaarden van [L] en [K], dat er zonder mijn aftreden geen doorgang zou zijn van de mediation, deze toezegging om me niet meer te kandideren gedaan.

Deze toezegging trek ik in.

Graag hoor ik nog van jullie op welk moment mij is verteld dat dit buiten de mediation valt en met welke reden."

- i. Op 11 november 2019 heeft klaagster telefonisch contact opgenomen met mediator C waarin zij heeft aangegeven zich uit de mediation terug te trekken en dat de mediation met de andere vertegenwoordigers van de OR kan worden voortgezet.
- j. Na een tweetal mediationbijeenkomsten op 11 en 19 november 2019 is tijdens de bijeenkomst op 3 december 2019 door de deelnemers aan de mediation de samenwerkingsovereenkomst ondertekend en is de mediation beëindigd.
- k. Op 2 december 2020 heeft klaagster een klacht bij het MfN-registeringediend. Dit heeft niet tot een oplossing geleid.

3. De klacht en het verweer

De klacht

Klaagster stelt dat de mediators op een aantal punten in strijd met de Gedragsregels hebben gehandeld.

Transparantie

De mediators hebben volgens klaagster niet transparant gehandeld. Hoewel er afspraken waren gemaakt over de communicatie in het kader van de mediation, hebben de mediators deze gaandeweg de mediation, zonder overleg, veranderd. De ene keer kwam er een verslag met een verzoek tot aanpassingen, dan weer gaven de mediators mondeling terugkoppeling en dan weer was er sprake van een subjectief verslag.

Afgesproken was verder dat terugkoppeling naar de niet bij de mediation betrokken OR-leden zou plaatsvinden, maar de mediators hebben gaandeweg het traject aangegeven dat de in het kleinere verband deelnemende OR-leden niet met de overige OR-leden mochten communiceren over de inhoud van de gesprekken. De mediators zouden zelf een mondelinge terugkoppeling aan de overige OR-leden geven, maar dat is niet gebeurd.

Deze onduidelijkheden hebben tot misverstanden geleid.

Een afsluitende mediationbijeenkomst op 5 november 2019, waarbij ook de Raad van Toezicht zou aansluiten, heeft niet plaatsgevonden, terwijl dit wel was opgenomen in het Plan van Aanpak zoals dat vóór de start van de mediation, op 2 juli 2019, was opgesteld.

De mediation is gestart op basis van uitspraken van de bestuurder dat zij geen verdere betrokkenheid had bij de gerechtelijke procedure (in hoger beroep) tegen de ondernemingsraad, behalve als getuige, maar tijdens de rechtszitting bleek dat de bestuurder, in aanwezigheid van haar eigen advocaat, echter openlijk steun gaf aan de partij waartegen de OR zich juridisch moest verdedigen. Met wat de bestuurder in de rechtszaak in het governance-belang heeft gezegd, werd klaagster als voorzitter van de OR opnieuw als leugenaar weggezet. Voor het volledig maken van het dossier van het hoger beroep, heeft klaagster als voorzitter van en namens de OR het proces-verbaal van het hoger beroep bij de advocaat opgevraagd. Deze actie was voor de bestuurder aanleiding om klaagster, tijdens een

informeel overleg op 7 november 2019, bij monde van de bestuurssecretaris, aan te spreken op het zogenaamd overtreden van de regels van de samenwerkingsovereenkomst. Klaagster had contact gehad met derden, met als consequentie, dat zij zou moeten aftreden. Zij heeft tijdens deze informele bijeenkomst toegelicht dat het hier ging over de afwikkeling van de hoger beroepszaak en het volledig maken van het dossier. Zij dacht dat zij het hiermee duidelijk had gemaakt en dat het daarmee klaar was. Toch ontving zij op 15 januari 2020 een mail met daarin een waarschuwing.

Partijautonomie

Ook hebben de mediators in strijd gehandeld met het beginsel van partijautonomie. Zij hebben zich te sturend opgesteld.

In de rechtszaken die inmiddels hadden plaatsgevonden zijn er door X veel onwaarheden over klaagster gezegd en geschreven. Klaagster overwoog hiervan aangifte van smaad en laster te doen. In de eerste gesprekken met de mediators heeft klaagster het voornemen tot het doen van aangifte ingetrokken. De insteek van de gesprekken was te voorkomen dat het conflict zich te veel toespitste op de "oude leden" van de OR en de voorzitter, maar het tegenovergestelde gebeurde.

De bestuurssecretaris gaf aan dat de mediation geen doorgang kon vinden met klaagster als voorzitter van de OR. In plaats van dit conflictpunt op te lossen en ervoor te zorgen dat weer constructief overleg kon worden gevoerd, hebben de mediators klaagster op geen enkele wijze gesteund en hebben zij het laten gebeuren dat klaagster, door emoties ingegeven, toezegde zich niet meer verkiesbaar te stellen. Dezelfde avond hebben de mediators klaagster een door klaagster te ondertekenen document toegezonden met daarin de schriftelijke toezegging. Toen klaagster daags daarop op de toezegging terugkwam, voelde zij zich totaal niet gehoord en gesteund door de mediators. Hierop heeft klaagster zich teruggetrokken uit de mediation.

Onafhankelijkheid/onpartijdigheid

Evenmin is er sprake geweest van onafhankelijkheid/onpartijdigheid aan de kant van de mediators. De mediators hebben niet tussen de partijen gestaan, maar hebben toegelaten dat uitspraken over de OR en klaagster werden gedaan die feitelijk onjuist waren. De mediators hebben te weinig aandacht geschonken aan het verstrekken van onjuiste informatie.

Ook hebben de mediators niet gecontroleerd of de aan de mediation deelnemende OR-leden wel bevoegd waren om namens de overige OR-leden bindende afspraken voor de gehele OR te maken, zonder ruggenspraak. De mediators hebben niet goed gemonitord dat recht werd gedaan aan alle betrokken partijen en hun belangen.

Competentie

Klaagster heeft, gelet op het bovenstaande, ernstige twijfels dat de mediators over voldoende kwaliteiten beschikken om een mediation goed te laten verlopen. Zij hebben onvoldoende kennis over communicatie, conflictoplossing en onderhandelingstechnieken.

Tot slot voert klaagster aan dat een evaluatie van de tijdens de mediation gemaakte afspraken (de samenwerkingsovereenkomst) heeft plaatsgevonden, waarbij ook mediator B was uitgenodigd. Klaagster acht het niet zuiver dat deze mediator als procesbegeleider bij deze evaluatie aanwezig was, omdat zij eerder al als mediator was opgetreden.

Het verweer

De mediators voeren aan dat zij de partijautonomie steeds leidend hebben laten zijn. Zij zijn niet sturend geweest en/of hebben geen besluiten genomen voor de deelnemers aan de mediation. Alle afspraken zijn door de deelnemers gemaakt, ook de afspraken over de delegatie van OR-leden, over het wel of niet delen van de inhoud van gesprekken, over wie aanwezig zouden zijn bij welke bijeenkomsten en over hoe moest worden verdergegaan, etc.

Dit heeft uiteindelijk geleid tot de concept samenwerkingsovereenkomst, het bijschaven van en het definitief maken van de samenwerkingsovereenkomst.

Klaagster heeft - zolang zij aan de mediation deelnam - volledige autonomie gehad om mee te praten, te denken en te beslissen. Zo heeft zij zelf besloten af te zien van het doen van aangifte, heeft zij ingestemd met de gesprekken in kleiner verband en de vervolggesprekken in die setting en met de afspraak dat zij zich niet meer zou kandideren. Zij is tot 11 november 2019 aanwezig geweest bij de mediationbijeenkomsten en is deelgenoot geweest van de daarin genomen vervolgstappen. Zij heeft zich teruggetrokken uit de mediation. In dat telefoongesprek met mediator C heeft zij als reden voor deze beslissing gegeven dat "de rek" er bij haar uit was, dat zij het niet meer trok en dat het haar te veel energie kostte. Zij heeft daarbij te kennen gegeven wel vertrouwen te hebben in de mediators en dat de mediation wat haar betreft met de andere OR-leden verder kon gaan en dat die ook beslissingen voor haar konden nemen.

Op diezelfde dag, 11 november 2021, heeft een mediationbijeenkomst plaatsgevonden. Daarbij is naar aanleiding van het besluit van klaagster zich terug te trekken besproken dat er onverminderd commitment was om een oplossing te bereiken en dat de eerder gemaakte afspraak, dat de OR-delegatie tot afspraken kon komen namens de gehele OR, ondanks de afwezigheid van klaagster als voorzitter, overeind bleef. Ook hebben de deelnemers toen afgesproken de inhoud van het overleg van 11 november 2019 en de gemaakte (voorlopige) afspraken vertrouwelijk te zullen houden en ook niet te delen met de overige OR-leden. Op de mediationbijeenkomst van 19 november 2019 is opnieuw de afspraak gemaakt om de inhoud van die bijeenkomst niet te delen met de overige leden.

Op 3 december 2019 is uiteindelijk de samenwerkingsovereenkomst door de deelnemers in de mediation ondertekend. Later op die dag heeft een gezamenlijke bijeenkomst met de overige OR-leden plaatsgevonden en is de samenwerkingsovereenkomst toegelicht. Aansluitend is de mediation beëindigd.

Het kan zijn dat klaagster mogelijk druk kan hebben ervaren omdat de voortgang van de mediation soms afhing van door haar te nemen besluiten, maar de mediators hebben haar daarin niet geadviseerd of gestuurd. De mediators hadden tijdens de gesprekken niet de indruk dat klager zich onder druk gezet voelde. Regelmatig is met klaagster apart gesproken en is haar gevraagd of een en ander echt OK voor haar was. Dat was zo en ook op 11 november 2019 heeft klaagster nog het vertrouwen in de mediators geuit.

4. De beoordeling

Klaagster stelt dat de mediators Gedragsregels 2 (transparantie) 3 (partijautonomie), 4 (onafhankelijkheid), 5 (partijdigheid) en 7 (competentie) hebben geschonden.

Gedragsregel 2 houdt in dat de mediator partijen duidelijkheid verschaft over het mediationproces, inclusief zijn eigen rol daarin. De mediator maakt kwesties met of tussen partijen bespreekbaar en is duidelijk over zijn aanpak en wat partijen van hem mogen verwachten.

Op grond van Gedragsregel 3 moet de mediator erop toezien dat alle bij de mediation betrokken partijen de autonomie van partijen respecteren. De mediator doet geen uitspraak over de kwestie. De partijen maken zelf hun keuzes en dragen daarvoor ook de verantwoordelijkheid. De mediator staat tussen de partijen en ondersteunt hen in het maken van hun keuzes en het zoeken naar een oplossing. De mediator kan partijen daarbij waar nodig informatie verstrekken, zodat zij zich een weloverwogen beeld kunnen vormen en hun positie kunnen bepalen.

De mediator moet zich volgens Gedragsregel 4 onafhankelijk opstellen. Hij heeft geen belang dat zijn onafhankelijkheid zou kunnen aantasten en, indien de mediator de kwestie niet op een onafhankelijke wijze kan begeleiden, aanvaardt hij de opdracht niet of trekt hij zich terug.

Volgens Gedragsregel 5 is de mediator er voor alle partijen, is hij onpartijdig en handelt hij zonder vooringenomenheid. Indien de mediator de kwestie niet op een onpartijdige wijze kan begeleiden, aanvaardt hij de opdracht niet of trekt hij zich terug.

De mediator neemt, zo staat in Gedragsregel 7, een mediation alleen aan wanneer hij over de nodige kwaliteiten beschikt om de mediation goed te laten verlopen.

Klaagster is van mening dat de mediators deze regels niet hebben nageleefd omdat zij tijdens de mediation:

- in strijd hebben gehandeld met de vooraf gemaakte afspraken over terugkoppeling aan de overige OR-leden, door bijvoorbeeld de aan gesprekken deelnemende OR-leden, op te leggen dat zij niet met de andere leden mochten terugkoppelen over de inhoud van de gevoerde gesprekken en ook anderszins sturend op te treden;
- zijn afgeweken van het plan van aanpak door een afsluitende bijeenkomst met de RvT op 5 november 2019 niet te hebben laten plaatsvinden;
- toegelaten hebben dat de gesprekken gingen over het functioneren van klagster als voorzitter van de OR, waardoor klagster zich onder druk gezet voelde om zich terug te trekken als voorzitter/lid van de OR dan wel de toezegging te doen dat zij zich niet meer verkiesbaar zou stellen.

De Tuchtcommissie oordeelt hierover als volgt.

In haar klaagschrift stelt klagster dat voorafgaand aan het eerste mediationgesprek ten aanzien van de procedure met de mediators is afgesproken dat de OR-leden die niet aanwezig zijn bij de mediation op de hoogte worden gehouden over het verloop van de mediation door de deelnemende OR-leden en dat de niet deelnemende OR-leden, hierna de andere OR-leden, zich zullen neerleggen bij wat er in de mediation afgesproken wordt over de samenwerking en de werkwijze.

Gaandeweg de mediation, nadat klagster zich uit de mediation had teruggetrokken, hebben degenen die namens de OR deelnamen aan de mediation, afgesproken de inhoud van de mediationbijeenvakomsten nog niet met de andere OR-leden te delen. Zonder overleg met de andere OR-leden hebben de deelnemers aan de mediation een samenwerkingsovereenkomst gesloten. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie vallen deze afspraak en werkwijze binnen de tijdens de intake met de OR-leden overeengekomen bevoegdheid van de aan de mediation deelnemende OR-leden om in mediation afspraken te maken over het verstrekken van informatie aan de andere OR-leden over de inhoud van de mediationbesprekingen, de werkwijze en over de samenwerking met het bestuur van X. Omdat de andere OR-leden vooraf hadden toegezegd zich te zullen neerleggen bij deze afspraken, hoefden de aan de mediation deelnemende OR-leden de inhoud van de mediationbijeenvakomsten van 11 en 19 november 2019 en de gesloten samenwerkingsovereenkomst niet vooraf aan de andere OR-leden ter goedkeuring of ter discussie voor te leggen. Dit betreft een door de OR en haar leden gemaakte afspraak, die de mediators hebben te respecteren. Uit niets blijkt dat de mediators bij het maken van deze afspraken sturend zijn opgetreden of een bepaalde handelwijze aan de deelnemers hebben opgelegd en aldoende in strijd zouden hebben gehandeld met de door hen in acht te nemen transparantie en onpartijdigheid. Integendeel, tijdens de mondelinge behandeling van de klacht is gebleken dat de deelnemende partijen ten aanzien van de mediationbijeenvakomsten van 11 en 19 november 2019 en het tot stand komen van de samenwerkingsovereenkomst vertrouwelijkheid wensten om het proces niet te verstoren. Die wens is begrijpelijk. Onder deze omstandigheden hoefden mediators er niet op toe te zien dat de andere OR-leden meteen werden geïnformeerd over het besprokene en de besluitvorming. De mediators hebben geen gedragsregel (transparantie dan wel partijautonomie) geschonden.

Klaagster voert aan dat er de ene keer een verslag met een verzoek tot aanpassingen kwam, dan weer gaven de mediators mondeling terugkoppeling en dan weer was er sprake van een subjectief verslag. Ook dit onderdeel van de klacht faalt. Het is de Tuchtcommissie niet gebleken dat met de mediators vooraf is afgesproken dat verslaglegging of terugkoppeling steeds slechts op een bepaalde manier zou moeten plaatsvinden. Bij gebreke van een dergelijke afspraak staat het de mediators vrij verslag te doen van het besprokene op een wijze die zij op dat moment daarbij passend achten. De wijze waarop de mediators verslag hebben gedaan van het verloop van de mediation is niet anders dan als adequaat en zorgvuldig te beschouwen. Dit geldt evenzeer voor het verslag dat de mediators op 31 oktober 2019 aan alleen de deelnemers aan de gesprekken van 28 en 29 oktober 2019 stuurden en waarbij zij hebben aangegeven dat het een subjectieve weergave op hoofdlijnen is. In dat verslag worden zowel meningen van het bestuur alsook de (daartegenover staande) meningen van de OR-leden beschreven. Dat klaagster het op onderdelen niet eens is met de inhoud van dat verslag maakt niet dat de mediators ten aanzien van die verslaglegging enige Gedragsregel hebben geschonden.

Dat op 5 november 2019 geen afsluitende mediationbijeenkomst heeft plaatsgevonden, waarbij ook de Raad van Toezicht zou aansluiten, zoals opgenomen in het Plan van Aanpak van 2 juli 2019, is naar het oordeel van de Tuchtcommissie geen reden voor enig klachtwaardig verwijt aan de mediators. De mediation was op dat moment immers nog niet geëindigd zodat van een afsluitende bijeenkomst nog helemaal geen sprake kon zijn. Dat was op 3 december 2019 wel het geval. Dat een half jaar na de beëindiging van de mediation een evaluatie heeft plaatsgevonden die op verzoek van de deelnemers aan de mediation door mediator B is begeleid is niet klachtwaardig.

Uit de stukken komt naar voren dat de positie van klaagster als voorzitter van de OR uitgebreid aan de orde is geweest. Dit blijkt onder meer uit het verslag van de mediators van 31 oktober 2019. Dit feitelijke gegeven is geen grond om te oordelen dat daarbij sprake is geweest van klachtwaardig gedrag van de mediators. De mediators hebben verklaard dat niet zij klaagster tot gespreksonderwerp hebben gemaakt, maar dat partijen dat hebben gedaan. Mediators hebben aangetoond dat hun afspraakbevestiging, dat klaagster zich niet kandidaat zou stellen voor de volgende OR-verkiezingen, berust op de instemming van klaagster mede omdat zij in reactie op het (voor klaagster ongetwijfeld pijnlijke) verzoek van het bestuur had aangegeven niet van plan te zijn zich bij de volgende OR-verkiezingen kandidaat te stellen. Dat de mediators klaagster hierbij onder druk hebben gezet of in dit kader te weinig aandacht aan de begrijpelijke gevoelens van klaagster hebben besteed, is niet gebleken. Evenmin is vast komen te staan dat de mediators ten onrechte geen aandacht hebben geschonken aan de in de ogen van klaagster door de bestuurder verstrekte onjuiste informatie tijdens de gesprekken.

Onderdelen van de klacht hebben betrekking op het handelen van de bestuurder buiten de mediation om (zoals het optreden van de bestuurder tijdens een hoger beroepszaak, het aanspreken van klaagster door de bestuurder op het in de ogen van de bestuurder ongeoorloofd (in strijd met de samenwerkingsovereenkomst) opvragen van stukken (een proces-verbaal van een zitting)). Hoe pijnlijk dit voor klaagster ook moet zijn geweest, dit is gedrag dat geheel buiten de mediation staat en waar de mediators geen invloed op hebben kunnen uitoefenen. Op dit punt kan de mediators dan ook evenmin iets verweten worden.

De Tuchtcommissie heeft uit de klacht, en de toelichting die klaagster ter zitting heeft gegeven, begrepen dat klaagster aangeslagen en (nog steeds) geëmotioneerd is door haar ervaringen tijdens de mediation. Dit gegeven, hoe betreurenswaardig ook voor klaagster, heeft geen invloed op de toetsing van de handelwijze van de mediators aan de gedragsregels. De klachten bieden geen aanknopingspunt voor het oordeel dat mediators in de naleving van de gedragsregels steken hebben laten vallen. In het bijzonder is niet gebleken dat het terugtrekken van klaagster uit de mediation was ingegeven door enig klachtwaardig handelen van de mediators. Dat klaagster vanaf dat moment geen invloed meer kon uitoefenen op het verdere verloop van de mediation en de inhoud van de te maken afspraken is het gevolg van de vooraf door de leden van de OR gemaakte afspraak dat de andere OR-leden zich zouden

neerleggen bij de tijdens de mediation door de deelnemende OR-leden gemaakte (werk)afspraken. Gegeven deze duidelijke afspraak valt ook op dit punt de mediators niets te verwijten.

De Tuchtcommissie komt tot de conclusie dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachten ongegrond.

Aldus beslist op 17 december 2021 door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, mr. M. Duyser en mr. F. Koster, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Niesen, secretaris, en ondertekend door de voorzitter.